

תקית אדם כלל קנב הלכות לולב קרי

ד כבר כתבנו מדכתיב לכם, קבלו חז"ל דביום ראשון בעינן לכם ממש ולא שאול. ולכן אסור ליטול לולבו של חבירו ביום ראשון שלא מדעתו (אש"י דגני לילית נמי כהני לך וקו"ל דשאל פטור ואפי"ה מותר לטול טלית חבירו בלא דעתו ולכך עליו שאלו לילית חבירו מותר לטול פטור מ"מ מותר לכך מדי דהוי נשים במ"ע שהזמ"ג חל לולב חובת גברא וא"כ ח"ך ילא בו וי"ש ח"ך יבדך כיון שאינו יולא בזה דלולב ל"ה דשאל פטור חלל דשאל ח"ן מלואו כלל זהו כוונת המ"א בק"י י"ד ק"ק ד'). ואם נמלך מדעתו, אע"ג דאמר לו בלשון שאילה, אם אינו יודע דאין יוצאין בשאלה, י"א דיוצא בו, דמסתמא נתכוין ליתן לו בענין זה לצאת בו, ואם היה יודע שאינו יוצא בשאלה, מסתמא היה נותן לו במתנה על מנת להחזיר. (ב) אבל בשאר ימים, מותר ליטול לולב של חבירו אפילו שלא מדעתו ולכך עליו, דמסתמא ניתא ליה לאיניש לקיים מצוה בממונו, רק שיתיה בענין שאין לחוש שחבירו מקפיד על זה כגון להוציא מביתו או שיודע שחבירו מקפיד, דאז אפילו בשאר ימים אסור, דשואל שלא מדעת הוי גזלן (תכ"ט) :

ה נתנו לו במתנה על מנת להחזיר, אם החזירו, יצא. ואם לא החזירו אפי"ע"י אונס שנאנס מידו וכיוצא בו, לא יצא. ואם החזירו לאחר זמן מצותו, אם אמר סתם על מנת שתחזיר, יצא. אבל אם אמר על מנת שתחזירנה לי, מסתמא דעתו שצריך אותו לצאת בו ולכן לא יצא. ונ"ל דאפילו אמר לו זה הריני כאילו התקבלתי, לא יצא, דלא הוי כקיום התנאי (ג), וצ"ע (תכ"ח) :

ך נתנו לו סתם, מסתמא דעתו במתנה על מנת להחזיר. ומותר לזה ליהן לחבירו וחבירו לחבירו, ובכ"כ שהאחרון יחזיר לבעליו, ואפילו אם אמר על מנת שתחזירנה לי, מכל מקום מסתמא כוונתו לאחר שימלו כולם. ומכל מקום אם מפרש לו שלא יתן, אסור ליתן לאחר, שהרי מקפיד. וזה שמחזיר ליד בעליו, צריך להחזיר וליתנו

נשמת אדם

נשמות מחלוקת זה יבדלתי גם כ"י מודע דנקרא פרי חלל דממש מאכ"ך אך ל"ע שפרי כחצ כחצ"ס צפ"ג מהלכות נשמות הם דגן וחירוש מיוחד בשוא גידולי קרקע וא"כ ה"ל נשמת מה כפות בו' וצ"ע למשפ"ס :

(ב) כ"כ המ"א שם בק"י ה"כ"ה חלל ה"ט"ז כ' שם דליתו יולא וכוונתו צ"ע דלמה בלוגב לא יולא וצ"ע למה יולא וצ"ע כמ"מ שט"ז שם דבשאלה לולב דכחצ דמחלוקת דשאל פטור וא"כ מסיכא דהוי לפרש כוונתו שנתנו לו צמחנס מחלוקת שפסיל הכחצ רוב על האדם שטול דוקא משני משכ"כ צ"ע למה דלא הטיל הכחצ חוב על האדם ולא פסל השאל חלל דפטור השאל וא"כ פסול י"ל דאף שאמר בלשון שאלה מסתמא כוונתו בלשון שיהיה יולא :

(ג) צ"ע דאם נאכס מידו ואמר לו זה סביני כחליו הסקלתי אם ילא דהא דין זה ילפסין מניטין ע"ד ט"ז חמירין הסם דאם חמיר סביני כחליו הסקלתי הוי כקיום הסתמי דדוקא בנט ומשום דלגטורא קמכוין לא הוי כקיום הסתמי חלל סוכא דמכוין להכריזה הוי כקיום הסתמי חלל נכאס דלגמרי דמכוין לה גמירין דהי סוכי דהסם משום דלגטורא מכוין בהחלס לכן לאטיל דוקא קאמר ולא דמיס דדוקא ה"כא בכוונתו מהחלס סוכי משום הכוונתו בזה חמירין דהוי כקיום דהא לא חלשכיר חלל במקום שכוונתו סוכי מהחלס דוקא דבר זה כגון צניטין משום דלגטורא או באתרוג בלאה בו לא מהני מה שאמר קבלתי :

שאלה בשמ"ע נחזרת שש"ן דמקור שמשכירין בשם וס"ן לא קרר את הפלגו והחליל נכנס חסם גנור בו רב לנשום וקיים נח"י מחסם הסחיס ודילג כל נוקה הצרכס ונ"ל לא הסכיר בשם מה דינו :

תשובה לכ"ך ח"י להקדים מכלל כ"ד ק"י ל"ה שכתבתי נוקה הצרכס ולא נעלם ממני מ"ש החו"ס פ"ג דצרכס משום ה' ד"ס וק"ל ופס"ד מ"ד ד"ס מנין י"ח כחצ בשם כחצ"ס כגון חסם חוין לאדם דעת בל"י חוין דעת

קנה לו חזיונא בל"י חוין הסכנס לקלות וכן כולם ואמנס כחיתו מה שכחצ הס"י ריש ק"י קכ"ז וז"ל וכחצ המנהיג וחותן מקומות שאומרים טובים שלום צרכסו כולנו צרכסו וזו ושלום בל"י המנהיג את עמו וישראל בשלום לא וחקן דמטבע חרוך

וקמנסו חכמים ככל שאר צרכסו של י"ח וסם טובים ממנו מטבע קלר כצרכסו פסירות והמלוות שפתיחתן היא חתימתן ומשנים מטבע שטעמו חכמים ולא יולא וי"ח טכ"ל ולכן הוספתו על הנוקחא שהסוכס חרוכה קלר ואמנס בלחמ דצרכסו

לא זכיתי להניין דצרכסו פסירות והמלוות שאני שפתיחת צרכסו ואלומר כן הצרכסו כצרכסו קלרוא בל"י סוקה עוריס וכן כולם וכן צרכסו דהניין בל"י פס"ט וכו"ל צו וכן צרכסו י"ח לא חל חסר בל"י חוין דעת בל"י הכולס הצרכס בל"י

חוין המנהיג לקלות וכן צרכסו שלום שלום חלילי חסר כן בל"י המנהיג את עמו וישראל בשלום בודלתי סוכי משום המטבע ולא יולא חלל כיון שאומרים טובים שלום צרכסו של י"ח וסם טובים ממנו מטבע קלר כצרכסו פסירות והמלוות שפתיחתן היא חתימתן

וע"כ חלל כיון שכתב שהקני מטבע חרוך כשאר צרכסו של י"ח וסם טובים ממנו מטבע קלר כצרכסו פסירות והמלוות שפתיחתן היא חתימתן וסמליות שפתיחתן היא חתימתן הוי חתימתן כיון שהמטבע כו' משמע חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

כצרכסו פסירות והמלוות שפתיחתן היא חתימתן הוי חתימתן כיון שהמטבע כו' משמע חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ הוא דין חלל חלל דצרכסו המנהיג חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

דאש"ג שכתב הרמב"ם בפס"ד משנה ב' דקיום שם נלד מג' ראשונות וב"ה לא יולא ולא יקור ולא יבדל עכ"ל הוינו נכחלל חלל חלל דבידענא וי"ל יולא חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ חלל חלל חלל חלל חסם נס החלל צרכסו יולא ובחלמ

מ"מ
כל ד'
מצוה
כ"ו)

אע"פ

טו סדר
מלחמי
ני ירוק
קר עד
ועלנד
י"ו ט"ז
צמחות
ס שאין
ז נחקר
ח דכ"ו
ז פסול
וחס כן
כן סדר

ד' קימן
כדלוי'
מ פ"ג
וכל זס
ין נקוב
דחטס
ל"ש
וי הלס
ס חלל
נ צרכס
ס דגל
ין טור
ז דוקא
טור מן
' וכחצ
כן חייב
י צרכס
ג זכס
כל דבר
על סתו
כ רצו
אמר כן
מזכירין
ז חוקן
דחלמ
טן חלל
קלר טן
י"ש רצו
ח דדיו
אם זכס
ח כחצ
ז מניה
וכחלמ
ן קנב